

[Justitsministeren.]

og som denne Paragraf er affattet efter Afstemningen ved anden Behandling i Folketinget, giver den ogsaa Mulighed for en mildere Behandling i saadanne ekstraordinære Tilfælde.

I § 137 gives der en selvstændig Straf for Beruselse paa visse Vilkaar, idet den, der forsætlig eller ved grov Uagtsomhed hensætter sig i beruset Tilstand, straffes med Bøde eller Hæfte, hvis han i denne Tilstand udsætter andres Person eller betydeligere Formueværdier for Fare.

Dernæst kan der foruden Straffen ifølge Straffeloven gives visse Paalæg. Det bestemmes i § 74, at naar en Person for Overtrædelse af Straffeloven dømmes til Frihedsstraf, og Forbrydelsen er begaaet under Paa-virkning af spirituøse Drikke, kan der ved Dommen gives ham Paalæg om under Strafansvar i et vist Tidsrum, dog ikke udover fem Aar fra hans endelige Løsladelse, ikke at nyde eller købe spirituøse Drikke. Og et saadant Paalæg skal gives ham, dersom han er forfalden til Drukkenskab. Desuden skal i saadanne Tilfælde Politiet saa vidt muligt give Beværtere og handlende Paalæg om under Ansvar ikke at udsænke og sælge spirituøse Drikke til en Person, der har faaet et saadant Paalæg.

Der er endvidere Bestemmelsen om at anbringe Folk paa Drankeranstalter, idet § 75 foreskriver, at naar en Person er forfalden til Drukkenskab, kan det ved Dommen bestemmes, at han efter Straffens Udtaaelse eller, naar betinget Straffedom gives, straks skal anbringes i en Helbredelsesanstalt for Drankere i indtil 18 Maaneder, i Gentagelses-tilfælde indtil 3 Aar.

Endelig fastsættes det i § 64, at den, der har begaaet en Forbrydelse under Paa-virkning af spirituøse Drikke, og som maa antages at være forfalden til Drukkenskab, i Stedet for Fængselsstraf kan dømmes til at hensættes i Arbejdshus. — De vil altsaa se, at det er baade mange og meget afgørende Bestemmelser, der er indført i dette Lovforslag angaaende Beruselse, og det vilde være en stor Misforstaaelse at tro, at Lovforslaget stillede sig særlig mildt paa dette Punkt.

Naar vi dernæst kommer til Straffene, er der først Spørgsmaalet om Dødsstraf, om hvilket der har staaet megen Strid. Baade Kommissionens Udkast og de tre Regeringsforslag har alle ophævet Dødsstraffen, og ved Afstemningen i Folketinget blev det vedtaget at opretholde Afskaffelsen med 90 Stemmer mod 45. Jeg skal ikke her komme ind paa en vidtløftig Begrundelse —

jeg har udtalt mig om dette Punkt i Folketinget, og den dér førte Forhandling er jo dette høje Ting nøje bekendt. Det vil imidlertid ogsaa af den Grund forekomme mig rigtigt at faa dette Lovforslag vedtaget endnu i indeværende Samling, at det vilde synes mig meget utiltalende, hvis den kommende Sommers politiske Møder i høj Grad skulde beherskes af Temaet Dødsstraf. Det er dog et temmelig uhyggeligt Tema, og jeg tror ikke, det kan undgaas paa nogen anden Maade end derved, at Afgørelsen er truffet allerede i indeværende Samling. Forholdet er jo det, at selv om det ikke er en saa overvældende stor Del af den danske Befolkning, der ønsker Dødsstraffen bevaret, er der en Del, som er meget fanatiske derfor, og det er at vente, at disse vil gøre sig højlydt gældende, hvor man mødes for at drøfte offentlige Anliggender i den kommende Sommer. Det er naturligvis i og for sig kun en forholdsvis ringe Ting; jeg vil ogsaa blot i Forbigaaende nævne, at jeg synes, det kunde bidrage noget til Ønsket i visse Kredse om at faa Arbejdet paa dette Lovforslag tilendbragt i denne Rigsdagssamling.

Det næste Spørgsmaal, vi kommer til indenfor Straffenes Omraade, er Spørgsmaalet om Frihedsstraffene. Disse er i meget væsentlig Grad indskrænkede i det foreliggende Lovforslag. Efter Straffeloven af 1866 har vi mange forskellige Arter af Frihedsstraffe. Der er Strafarbejde, som igen deler sig i Tugthusstraf og Forbedringshusstraf, der er Statsfængsel, som for øvrigt aldrig har været anvendt, der er simpelt Fængsel, Fængsel paa sædvanlig Fangekost og Fængsel paa Vand og Brød, og der er Tvangsarbejde. I Stedet for alt dette skal vi efter det foreliggende Lovforslag kun have to Slags Fængsel foruden Ungdomsfængsel, nemlig Fængsel i Almindelighed og saa Hæfte. Hæfte svarer nærmest til det, vi nu kalder simpelt Fængsel. I det af Justitsminister Steincke fremsatte Lovforslag var der indført Tugthusstraf, og der var en Del Tilslutning til dette fra konservativ Side, dog saaledes, at det var to forskellige Arter af Tugthusstraf, man fra den ene og den anden Side førte frem. Enighed mellem de to Grupper, som hver for sig var stemt for Tugthusstraf, kunde ikke opnaas. Alle-rede Justitsminister Rytter foreslog ikke Tugthusstraf, jeg foreslog det heller ikke, og som Lovforslaget nu er vedtaget af Folketinget, indeholder det intet om Tugthusstraf. Jeg haaber heller ikke, at man i det høje Landsting vil rejse dette Spørgsmaal igen. Efter min Mening er det saaledes, at det dybeste Motiv i det Straffelov-